نگاه

قیمت‌های سرسام‌آور نقل و انتقالات توجیهی ندارد

سیف‌الله‌پور
مدیرعامل باشگاه نساجی

می‌خواهم بدانم چه اتفاقی افتاده که شاهد قیمت‌های سرسام‌آور در نقل‌وانتقالات هستیم. رقم‌های مطرح شده هیچ توجیهی ندارد!

مگر نیمار، مسی و رونالدو به فوتبال ایران آمده‌اند که تا این اندازه قیمت‌ها را افزایش می‌دهند. باید کار کارشناسی انجام گیرد. ما شدیداً به این وضعیت معترض هستیم. خود سازمان لیگ در درجه اول مقصر است که سقفی را تعیین نمی‌کند. تعیین سقف با قاطع ایستادن در تصمیمی خیلی فرق می‌کند. زیرمیزی‌ها، پاداش‌ها و آپشن‌های مختلفی پرداخت می‌شود. مفسر یا تهیه‌کننده برنامه ورزشی باید وظیفه‌اش را درست انجام دهد. اگر مافوق بخواهد پاداشی به او پرداخت کند بحثش جداست، اما اگر بگوید برای رسیدن من به آفیش، خوب صحبت کردن و هیجان دادن من هم باید پاداش پرداخت کنید، درست نیست. وظیفه یک مهاجم، بدنساز و دروازه‌بان این است که به بهترین شکل کار کنند، اما در کمال تعجب شاهد آپشن‌های مختلفی مثل گل نخوردن، گل زدن، ارسال پاس گل یا کلین‌شیت کردن هستیم که کار را سخت می‌کند. این وضعیت باشگاه‌های خصوصی را دچار مشکلات جدی می‌کند. باشگاه‌های دولتی از جیب دولت هزینه می‌کنند، به همین دلیل هم دغدغه‌ای ندارند. برای باشگاه‌های خصوصی اما شرایط اینگونه نیست. مگر چند باشگاه خصوصی داریم که می‌توانند چنین مبالغی را پرداخت کنند. رقابت برای ما سخت است.

باید این موضوع جدی گرفته شود. نباید بگویند دو تیم قرارداد بستند، اشکالی ندارد و برویم برای ۱۴ تیم دیگر محدودیت و سقف قرارداد بگذاریم. شرایط همه باشگاه‌ها باید به یک شکل باشد. اگر ثابت شد باشگاهی زیرمیزی می‌دهد باید با آن برخورد شود و حتی از این تیم امتیاز کسر شود و محرومش کنند.

حاشیه

فریدون حسن

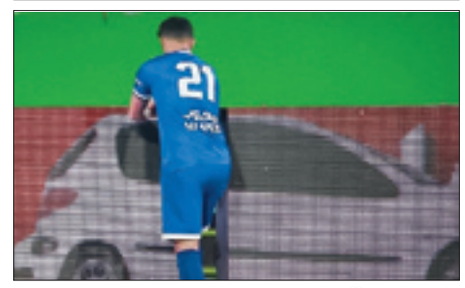

قضیه چیپ وریا!

این روزها همه همصدا شده‌اند با معاندان نظام برای سیاسی کردن ورزش، همه آنهایی که در سرمقاله‌های روزنامه‌های‌شان در سایت‌های خبری‌شان همصدا با بی‌بی‌سی و من‌وتو و رسانه فاسد سعودی می‌خواهند بگویند وریا غفوری به‌خاطر مردم از استقلال می‌رود. روزنامه سازندگی و مجله، چه شده که همصدا با وزارت خارجه رژیم‌صهیونیستی و رسانه‌های وابسته به ملکه و حاکمان آل‌سعود شده‌اید و تمام توانتان را گذاشته‌اید برای اینکه بگویید جدایی یک بازیکن پا به سن گذاشته و در مرز بازنشستگی، بازیکنی که افت بدنی فاحشش در فصل قبل داد همه را درآورده بود، از تیمی که می‌خواهد از قهرمانی‌اش دفاع کند، سیاسی است؟!

برایش میتینگ راه انداخته‌اند و کار حتی به جایی رسیده که با کاپیتان رقیب مقایسه‌اش می‌کنند. سیدجلالی که با کارنامه‌ای پرافتخار در لیگ برتر کفش‌ها را آویخت و حالا می‌خواهد روی نیمکت پرسپولیس بنشیند. برایش سروصدا راه انداخته‌اند که چرا باید از استقلال برود و خیلی راحت کار را گره می‌زنند به مسائل سیاسی که بله، چون از درد مردم حرف زده، چون انتقاد کرده و چون می‌خواهد هوای مردم را داشته باشد، می‌خواهند حذفش کنند.

داستان، قضیه وریا غفوری کاپیتان استقلال است. کاپیتان ۳۵ ساله‌ای که به روزهای آخر فوتبالش نزدیک می‌شود و خودش بهتر از هر کس دیگری می‌داند که برای ماندن در ترکیب ثابت هر تیمی باید در مصاف با جوانان از جان مایه بگذارد، چه برسد به استقلال مدافع عنوان قهرمانی.

وریا می‌خواهد بماند؛ کجا بهتر از استقلال برای دیده شدن، اما وقتی حتی فرهاد مجیدی که به لحاظ فکری همسو با اوست هم جایی برایش در تیم خود باز نمی‌کند از دیگران چه توقعی می‌توان داشت. وریا فصل قبل در اکثر بازی‌ها نیمکت‌نشین بود. می‌گویند آن هم دلیل سیاسی داشته، اما به نظر شما فرهاد مجیدی کسی بود که زیر بار این حرف‌ها برود و کاپیتانش را بازی ندهد! نه، وریا مثل معنای اسمش کاملاً باهوش است و هوشیار و خوب می‌داند که برای به دیده‌شدن باید چکار کند. یک نگاه به عملکرد او در فصل گذشته خیلی چیزها را روشن می‌کند. ضریب بالای پاس‌های اشتباه، کندی و سنگینی در حرکات، جا ماندن در برابر مهاجمان سرعتی، عقب نگه داشتن تیم برای دیده نشدن ضعف خود و در نهایت مشکل با کادر فنی از محمود فکری گرفته تا فرهاد مجیدی، این عملکرد یعنی اینکه وریا باید از استقلال برود، اما ناگهان جوی راه می‌افتد و همه خواهان ماندن او می‌شوند و حذفش را سیاسی می‌نامند.

وریا اظهارنظر می‌کند در خصوص مشکلات و تنگناهای اقتصادی و فشاری که روی مردم است. او حق دارد، ورزشکار است و مردم از چهره‌های ورزشی خود توقعی جز این ندارند، اما وریای باهوش خوب می‌داند که چه زمانی باید سراغ این حرف‌ها برود. آتش‌بیارهای معرکه هم که هستند، بنابراین حذفش را سیاسی جلوه می‌دهند. حالا سؤال اینجاست که وریا غفوری چرا زمانی که شبانه به همراه چند نفر دیگر به هتلی در تهران رفت تا با احمد سعادتمند بنشیند و قرارداد ۲ میلیارد و ۷۰۰ میلیونی خود را ناگهان به ۶ میلیارد در فصل اول و ۸ میلیارد در فصل دوم افزایش دهد، فکر گرسنگی و وضعیت اقتصادی مردم نبود؟ همان قراردادی که حتی داد بازیکنان تأثیرگذار استقلال را هم درآورد. وریا آن روزها حرفی از مردم و دغدغه‌های‌شان نمی‌زد، چون خیالش راحت بود، اما امروز نه، امروز بنا به همان دلایلی که گفتیم باید از استقلال برود. حالا او شده نماد مردمداری! درحالی که خوب یادمان است، پاسخ یک گروه جهادی را برای کار کردن و خدمت به همین مردمی که امروز دم از آنها می‌زند، نداد. گروهی که دعوتش کرده بودند تا برود برای مردم خطه خودش کار کند، اما دعوت‌شان بی‌جواب ماند. امثال وریا هم از بیت‌المال می‌خورند و هم دوست دارند مانند قهرمانان و چریک‌های مبارز خودشان را نشان دهند! رسانه‌های آن‌طرف آبی هم حسابی برایش نوشابه باز کرده‌اند که آهای کجایید دارند یک چهره مردمی را از باشگاهش بیرون می‌کنند. نه خبری نیست، وریا غفوری جایی در استقلال ندارد، فصل پیش هم نداشت، فقط فرهاد مجیدی سیاستمدارتر از این حرف‌ها بود که با بیرون گذاشتن کامل او برای خودش و تیمش حاشیه درست کند و حتی می‌گفت وریا باید جام را بالای سر ببرد و برد.

این روزها برای کاپیتان استقلال برنامه‌ها دارند. خودش هم خوب می‌داند که وارد چه بازی کثیفی شده است. او را به عنوان نماد مردمداری علم کرده‌اند تا به خواسته‌های خود برسند، اما واقعیت چیز دیگری است. وریا غفوری، کاپیتان استقلال تلاش خود را برای تیمش کرده؛ چهره موفقی هم بوده، با استقلال خاطرات خوبی برای هواداران رقم زده، اما راه انداختن این بازی برای ماندن در استقلال اشتباه بزرگی است که مرتکب شده و کاش باز هم مانند معنای اسمش باهوش باشد و هوشیاری به خرج بدهد و راه خود را از کسانی که می‌خواهند از نام او استفاده کنند، جدا کند. قضیه وریا، قضیه ورزشکارانی است که فریب خورده‌اند و بعد رفته‌اند و فهمیده‌اند که بازی خورده‌اند. فقط امیدواریم که کاپیتان استقلال زود متوجه دامی که جلوی پایش پهن شده، بشود.

باخت دوباره به قزاق‌ها در انتخابی جام‌جهانی ضعف‌ها را عیان کرد

زنگ خطر برای بسکتبال ایران

گزارش
شیوا نوروزی

تکرار شکست مقابل قزاقستان زنگ خطر دوباره‌ای است برای تیم‌ملی بسکتبال ایران که برای صعود به جام‌جهانی ۲۰۲۳ تقلا می‌کند و جام‌ملت‌های آسیا را نیز در پیش دارد.

شروع پنجره سوم انتخابی جام‌جهانی بسکتبال کشورمان را به چالش کشیده است، در شرایطی که انتظار داشتیم تیم‌ملی پس از تغییرات مدیریتی و فنی متحول شده باشد، اما عملکرد تیم سعید ارمغانی نه‌تنها فرقی با عملکرد تیم مصطفی هاشمی نداشت، بلکه دومین باخت تاریخ بسکتبالمان برابر قزاق‌ها نیز به ثبت رسید تا مشخص شود مشکلات عمیق‌تر از آن است که با تغییر کادرفنی بتوان آنها را در مدت کوتاه برطرف کرد.

■■■

انتخاب جواد داوری، رئیس جوان و بسکتبالی فدراسیون، سعید ارمغانی بود که سال‌ها در ایران مربیگری نکرده بود. با این وجود سرمربی جدید از زمان شروع کارش سعی کرد با برخورد منطقی و جمع کردن نفرات مدنظرش اتحاد و همدلی از دست رفته را دوباره به تیم‌ملی بازگرداند. ارمغانی به دور از حاشیه، اردو را برگزار کرد و تنها مشکل او جور نشدن بازی‌های تدارکاتی بود. البته تیم‌ملی اردویی هم در صربستان پشت سر گذاشت، ولی به نظر می‌رسد برگزاری بازی دوستانه با یک تیم باشگاهی چندان در عملکرد ملی‌پوشان کشورمان تأثیری نداشته است. منتها برای غلبه بر حریفان، اتحاد تنها یکی از فاکتورهای موفقیت محسوب می‌شود.

بازی پراشتباه، ضعیف و سردرگم بسکتبالیست‌های ملی‌پوش در شهر آستانه جای هیچ توجیهی باقی نگذاشته است. تیم‌ملی سال گذشته در پنجره دوم انتخابی در تالار بسکتبال آزادی برای اولین بار طعم شکست برابر قزاقستان را چشید. تصور می‌شد در بازی برگشت انتقام آن باخت را بگیریم، ولی متأسفانه این قزاق‌ها بودند که درس بزرگی به ما دادند؛ غفلت از ضعف‌های فنی. شکست ۶۸ بر ۶۰ در بازی برگشت در حالی رقم خورد که کوارتر اول به سود تیم کشورمان به پایان رسید (۲۳ بر ۲۲)، ولی با شروع کوارتر دوم، میزبان آن روی سکه را نشان داد. قزاق‌ها با توجه به آنالیز دقیق تمامی بازیکنان اصلی برای مهار تک‌تک آنها برنامه داشتند. حامد حدادی، ستاره ایران در جریان بازی کاملاً مهار شده بود. علاوه بر این تیم حریف برای دفاع مستحکم نیز برنامه داشت و بازیکنان قزاق از اشتباهات زیاد شاگردان ارمغانی، امتیازهای زیادی به دست آوردند. حریف توپ‌ربایی را در دستور کار داشت و با هر توپی که بازیکنان ما لو می‌دادند، قزاقستان امتیازهایش را افزایش می‌داد.

در عوض تیم ایران در حفظ توپ، دفاع تیمی و حمله به شدت ضعیف ظاهر شد و ترن‌اورهای زیاد در جریان بازی کار دستمان داد. ضمن اینکه بازیکنان ما دقت و تمرکز لازم را در پرتاب‌ها نداشتند. آمار نشان می‌دهد، تیم ما ۱۸ پرتاب سه امتیازی داشته، اما حتی یکی از این پرتاب‌ها نیز وارد سبد نشده است! اشتباهات پی‌درپی ملی‌پوشان ثابت کرد ارمغانی هنوز نتوانسته ضعف‌های قدیمی را برطرف کند. بهترین بازیکن ما در این بازی حامد حدادی بود که ۱۸ امتیاز برایمان به دست آورد، درحالی که رستم مورزاگالیف، کاپیتان قزاقستان با ۲۶ امتیاز بهترین بازیکن تیمش بود.

در بازی رفت مقابل قزاقستان، حدادی و بهنام یخچالی غایب بودند و تصور می‌شد با اضافه شدن آنها در دیدار برگشت نتیجه دیگری رقم بخورد. منتها این دو بازیکن هم نتوانستند جلوی باخت دوم ایران را بگیرند. محمد جمشیدی یکی از ضعیف‌ترین بازی‌هایش را انجام داد و در ۳۳ دقیقه حضورش فقط شش امتیاز گرفت. نکته عجیب اینکه در طول بازی سرمربی از متین آقاجانپور و نوید رضایی‌فر اصلاً استفاده نکرد. اگر در بازی رفت با چهار امتیاز اختلاف باخته بودیم در بازی برگشت در سالن ولودروم این اختلاف به هشت امتیاز رسید. برخلاف قزاق‌ها، تیم ایران نه‌تنها برنامه‌ای برای مهار بازیکنان حریف نداشت، بلکه حدادی کلیدی‌ترین بازیکن تیم‌ملی به خاطر دفاع بسته قزاقستان نتوانست بازی همیشگی‌اش را به نمایش بگذارد. ضعف شدید در پرتاب نکته بسیار مهمی است که باید چاره‌ای اساسی برایش اندیشیده شود. ناکامی در زدن یک شوت سه امتیازی پسرفت بزرگی است برای بسکتبال ملی ایران.

اگرچه صعودمان به دور بعدی انتخابی قطعی شده است، ولی در گروه D، قزاقستان صدرنشین ماند و ما نیز باید به دومی گروه راضی باشیم. بعد از قزاق‌های ۱۰ امتیازی، ایران هشت امتیاز دارد و سوریه و بحرین شش امتیازی هم برای سومی در گروه تلاش می‌کنند. سه تیم اول گروه ما در مرحله بعدی باید با سه تیم اول گروه B مصاف دهد. این یعنی باید منتظر بازی‌های سخت با استرالیا، ژاپن و چین باشیم. تیم‌ملی ایران در مقابل قزاقستان دو باخت متوالی متحمل شده و با این شرایط چطور قرار است از پس قدرت‌های شرق آسیا و همچنین کانگوروها بربیاییم. قرار بود با آمدن سعید ارمغانی اتفاقات خوبی برای تیم‌ملی رقم بخورد، اما تیم او در اولین محک جدی و رسمی خود همه را ناامید کرد. بازی آخر ما در پنجره سوم، فردا مقابل سوریه برگزار می‌شود. به هیچ‌وجه نباید این تیم عربی را دست کم بگیریم. در بازی رفت وقتی شاگردان هاشمی در آزادی خیال می‌کردند بازی آسانی با سوریه در پیش دارند برای شکست این تیم به دردسر افتادند و برای کسب پیروزی با ۱۲ امتیاز اختلاف تلاش زیادی کردند. تیم ایران تغییراتی داشته و باخت به قزاقستان روحیه تیم را متزلزل کرده است. ضمن اینکه نقاط ضعف ما برای سوری‌ها عیان شده و بازی نیز در شهر حلب به میزبانی سوریه برگزار می‌شود، به همین خاطر کادرفنی باید با ریکاوری مناسب و آنالیز سوریه اجازه رقم خوردن یک شکست دیگر را ندهند. البته سوریه در مصاف با بحرین باخته و آنها نیز به نوعی شرایط خوبی ندارند. منتها تیم سوریه برای صعود به دور بعد انگیزه زیادی دارد و امیدواریم این انگیزه کار دست ما ندهد. جدا از نتیجه بازی فردا، فدراسیون و کادرفنی باید فکر آیند باشند. قطعاً با این سبک و سیاق نمی‌توانیم مقابل استرالیا حرفی برای گفتن داشته باشیم و حتی تیم‌های درجه ۲ آسیا نیز جلوی ما مدعی هستند.

احتمال حذف دوومیدنی از بازی‌های کشورهای اسلامی

خبر

سرپرست کاروان اعزامی ایران به بازی‌های همبستگی کشورهای اسلامی، این روزها در قونیه مشغول رتق و فتق امور است. با این وجود دغدغه اصلی او تعلل برخی فدراسیون‌ها در ارسال معرفی کادر فنی و ورزشکاران خود برای حضور در این رقابت‌هاست: «مسئولیت حذف احتمالی از پنجمین دوره بازی‌های همبستگی کشورهای اسلامی شخص فدراسیون‌ها هستند. با وجود نامه‌نگاری و پیگیری‌های لازم در این راستا، هنوز هم دو، سه فدراسیون از جمله دوومیدانی اسامی نفرات خود را برای حضور در این رقابت‌ها ارسال نکرده‌اند. این در حالی است که مهلت پایانی تعیین شده برای ارسال اسامی ورزشکاران و کادر فنی پنجم تیرماه بود. این مهم در نامه‌ای به صورت مکتوب به فدراسیون‌ها ارسال و گوشزد شده، اما به‌رغم گذشت تقریباً یک هفته و پیگیری‌های لازم هنوز دو، سه فدراسیون اسامی نفرات خود را اعلام نکرده‌اند تا در خطر حذف قرار گیرند.»

تیم ملی ارث پدری من نیست

چهره

کاپیتان تیم ملی کاراته که بعد از هفت، هشت ماه دوری از میادین در رقابت‌های انتخابی روی تاتامی رفت، می‌گوید به سادگی پیراهن تیم ملی را از دست نمی‌دهد: «سال‌هاست می‌گویند نفرات باتجربه دیگر آن کارایی سابق را ندارند و باید جای خود را به جوانان بدهند. این حرف‌ها مهم نیست، عملکرد ورزشکاران مهم است. من هم مانند بقیه نفرات تمام تلاشم را می‌کنم تا بهترین نمایش را داشته باشم، چراکه موفقیت تیم ملی و پرچم کشورم برای من از هر چیزی باارزش‌تر است. قطعاً تا زمانی که برای تیم ملی مفید باشم دست از تلاش برنخواهم داشت. برای هر ورزشکاری در مقاطع مختلف برد و باخت وجود دارد، اما تجربه در کنار جوانی تیم می‌تواند به تیم ملی کاراته کمک کند. قطعاً هر کسی که بتواند به تیم ملی در هر سن و سالی از ۱۷ یا ۱۸ ساله تا نفرات باتجربه کمک کند باید در تیم ملی حضور داشته باشد. بدون شک کادر فنی در هر رشته‌ای دوست دارد تیمش به بهترین نتایج برسد و انتخاب‌های درست داشته باشد، اما من پیراهن تیم ملی کاراته را به راحتی به دست نیاورده‌ام که آن را به راحتی از دست بدهم.»

دومین بازی تدارکاتی ایران در اتریش

اروگوئه بالاخره نهایی شد

بازتاب
شمیم رضوان

اروگوئه انتخاب جدیدی نبود. در فیفادی قبلی هم صحبت‌هایی در راستای برگزاری دیداری تدارکاتی با تیم فوتبال این کشور مطرح شده بود. قرار بود تیم ملی فوتبال ایران بعد از مصاف با کانادا، راهی این کشور شود که برخی مسائل برگزاری این بازی را منتفی کرد، درست تا جمعه، دهم تیرماه که برخی رسانه‌های اروگوئه از قطعی شدن برگزاری دیدار دوستانه تیم ملی این کشور با ایران در تاریخ ۲۲ سپتامبر در اتریش خبر دادند. خبری که ابتدا کامرانی‌فر، دبیر کل فدراسیون فوتبال از تأیید آن طفره رفت. حال آنکه رودریگو رومانو، خبرنگار مشهورترین شبکه ورزشی اروگوئه با قاطعیت تمام از برگزاری دیدار دوستانه با ایران در نخستین روز شهریورماه و به میزبانی اتریش خبر داد. خبری که سرانجام فدارسیون فوتبال اروگوئه بر آن صحه گذاشت و ایگناسیو آلونسو، رئیس اتحادیه فوتبال این کشور (AUF) آن را تأیید کرد: «کادر فنی تیم ملی از ما درخواست کرد که به مصاف تیم‌های ملی حاضر در جام جهانی برویم و بیشترین بهره را از فیفادی ببریم. همه مسائل را حل می‌کنیم تا آرامش ذهنی به کادر فنی تیم ملی تزریق شود. ما قرار است با دو تیمی که در جام جهانی حضور دارند بازی دوستانه و تدارکاتی داشته باشیم، آن‌هم در یکجا؛ اتریش. عدم نیاز به سفر به شما این امکان را می‌دهد که هر روز تمرین کنید و این بهترین اتفاق است.»

«لاسلسته» پیش از این و پس از راهیابی به جام جهانی سه بازی دوستانه انجام داده که با دو برد برابر مکزیک و پاناما و تساوی مقابل ایالات متحده همراه بوده و حالا بازی با ایران و قطر دو بازی دوستانه دیگری هستند که اروگوئه برای حضوری قدرتمند در جام جهانی در برنامه دارد. این در حالی است که شاگردان اسکوچیچ بعد از کسب جواز حضور در جام جهانی قطر تنها یک مصاف دوستانه برابر تیم دوم الجزایر در قطر داشتند که انتقادهای بسیاری را به دنبال داشت و به‌زعم بسیاری نتوانست سودی برای یوزهای ایرانی در پی داشته باشد. اروگوئه حالا دومین حریف ایران است. تیمی که می‌تواند حریف خوبی برای محک زدن شاگردان اسکوچیچ باشد.

قاب

چوکا باز هم دسته اولی شد

چوکای تالش با برتری مقابل شهرداری بندر عامری بار دیگر به رقابت‌های لیگ دسته اول برگشت. چوکا که روزگاری نه‌چندان دور از تیم‌های خوب سطح اول فوتبال کشور بود، فصل قبل به لیگ دسته دوم سقوط کرد، اما بعدازظهر جمعه با غلبه بر شهرداری بندر عامری دوباره به لیگ یک صعود کرد و امیدوار است با درخشش در مسابقات لیگ یک بتواند باز هم در سطح اول فوتبال کشور حضور داشته باشد. دیدار دو تیم عصر جمعه در قم برگزار شد و در نهایت چوکا با برتری ۲ بر یک هم قهرمانی لیگ دسته دوم را جشن گرفت و هم جواز حضور در لیگ دسته اول را به دست آورد. این‌بار مسابقات این تیم در ورزشگاه پوریای ولی برگزار خواهد شد.

یادداشت

دنیا حیدری

توهم خدمت‌رسانی در فوتبال

درست یک ماه بعد از به صدا درآمدن سوت پایان لیگ بیست و یکم بود که فعالیت‌ها به شکل جدی و البته آشکار آغاز شد، چیزی حدود یک ماه قبل، ۳۰ روز پرتنش که علاوه بر جابه‌جایی پرسروصدای فوتبال ایران، ارقام قابل توجهی نیز رد و بدل شد. اعدادی تنش‌زا که صدای بسیاری را درآورد، اما چهار هفته بعد از تاخت و تاز دلالان و مدیران ناکارآمدی که کوچک‌ترین ترحمی به جیب ملت و بیت‌المال نمی‌کردند، آقایان تازه به صرافت قانون‌گذاری برای منع باشگاه‌ها از عقد قراردادهای نجومی می‌افتند و این رویه را نکوهش می‌کنند.

سازمان لیگ درست بعد از انجام توافقات بسیار با ارقام کلانی که در مخیله کمتر کسی می‌گنجد، تازه حرف از سقف قرارداد به میان آورده و سرپرست فدراسیون نیز با نگران نشان دادن خود از شرایط موجود مدعی است اگر فدراسیون و سازمان لیگ به این کار ورود نکنند، معلوم نیست سال بعد رقم‌ها چگونه خواهد بود. صدالبته که یک‌سر این کلاف دست فدراسیون فوتبال است و تنها این ارگان می‌تواند به افسار گسیختگی ارقام در فصل نقل و انتقالات پایان دهد، البته نه با حرف که با عمل.

آنچه این روزها سرپرست فدراسیون به عنوان دغدغه‌های خود از وضعیت بلبشوی فصل نقل و انتقالات به زبان می‌آورد، داستان تازه‌ای نیست و رؤسا، مدیران و مسئولان قبل‌تر از ماجدی بارها بدان اشاره کرده بودند، چه بسا تأثیرگذارتر از صحبت‌های امروز ماجدی! اما مقابله با این افسار گسیختگی نیاز به توضیح واضحات و تکرار آنچه سال‌هاست اصحاب رسانه به زبان می‌آورند، ندارد که در این مقوله قلم رسانه‌ها به مراتب شیواتر و تأثیرگذارتر است. مسئله امروز ایجاد سدی بازدارنده مقابل سیلی است که دارد کل فوتبال را با خود به سمت تباهی می‌برد. سدی که وظیفه ساخت و ساز آن به عهده فدراسیون و در رأس آن رئیسی است که امروز میرشاد ماجدی به جای او نشسته و قصدی جدی برای ادامه این حضور دارد. تصمیمی که این تصور را ایجاد می‌کند که صحبت‌های آقای سرپرست بیشتر از آنکه دغدغه‌اش برای نجات فوتبال از چنگال دلالان میلیاردی باشد، کار تبلیغاتی برای هشتم شهریورماه است که اگر غیر از این بود به جای حرف زدن دست به کار اقدامی اساسی می‌شد برای برچیدن بساطی که جز به منظور تاراج بیت‌المال پهن نشده است.

عقد قراردادهای نجومی، کار امروز و دیروز نیست و تقصیر همه آن را نمی‌توان به گردن ماجدی انداخت، اما این اگر به راستی دغدغه آقای سرپرست بود قبل از توافقات انجام شده از سوی برخی باشگاه‌ها و رد و بدل شدن رقم‌های هنگفت گامی برای مقابله با آن برمی‌داشت، نه یک ماه بعد از هرگونه تاخت و تاز، آن‌هم با باز کردن دوباره پرونده شکست خورده قانون سقف قراردادها که اگر نتیجه‌ای داشت کنار گذاشته نمی‌شد. قانونی که شرایط را به مراتب بدتر کرد و پای پول‌های زیرمیزی را به میان کشید، اما گویا تجربه تلخ گذشته برای ماجدی درست عبرت نشده که قدم در همان راه گذاشته است، آن‌هم در شرایطی که خود معترف است در زمان قدیم پروسه‌ای را انجام دادند که موفق نبوده است.

این بی‌شک نمایشی برای انتخابات شهریورماه است، خصوصاً که آقای سرپرست صراحتاً می‌گوید که اگر احساس کنیم که می‌توانیم خدمت کنیم ورود خواهیم کرد. اما ای کاش ماجدی مشخص می‌کرد خدمت از نظر او چه تعریفی دارد، حرف زدن از مشکلات و برشمردن آن بی‌شک خدمت‌رسانی نیست، اما نظر سرپرست فدراسیون گویا متفاوت است که بی‌هیچ‌ابایی می‌گوید اگر شرایط به همین منوال باشد برای کاندید شدن در انتخابات اقدام می‌کند. اما ماجدی طی چهار ماه گذشته کدام بار را از دوش فوتبال ایران برداشته که خود را شایسته این حضور می‌داند؟

خسروشاهی قهرمان دوچرخه‌سواری ایران

بهنام خسروشاهی عنوان قهرمانی دوچرخه‌سواری ایران را به دست آورد. مسابقات دوچرخه‌سواری قهرمانی ایران در کمربندی فرودگاه امام خمینی برگزار شد و عنوان قهرمانی به نماینده آذربایجان شرقی رسید. رقابت استقامت جاده در مسیری به مسافت ۱۳۰ کیلومتر برگزار شد و ۷۷ رکابزن از ۲۲ استان به رقابت پرداختند و در پایان بهنام خسروشاهی از آذربایجان شرقی به مقام اول دست یافت. حسن سیف‌الهی دیگر رکابزن آذربایجان شرقی در رده دوم قرار گرفت و میلاد قالیچی از تهران سوم شد.

اساسنامه دوچرخه‌سواری برای تأیید برگشت

سرپرست فدراسیون دوچرخه‌سواری اعلام کرد اتحادیه جهانی اساسنامه فدراسیون را برای لحاظ کردن تغییراتی برای فدراسیون ارسال کرده است. رسول هاشم‌کندی گفت: «اتحادیه جهانی دوچرخه‌سواری بعد از جلسه‌ای که با وزیر و رئیس کمیته ملی المپیک ایران داشت، روند تأیید اساسنامه را تسریع بخشید. از این‌رو مجدداً اساسنامه را برای ما فرستادند و برخی نکات را تغییر دادند و خواستار این شدند که نکات مورد نظرمان را برای‌شان بفرستیم. ما هم سریعاً این تغییرات را انجام دادیم و اساسنامه را بعد از تغییرات به وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک می‌بریم تا تأییدیه آنها را بگیریم و سپس برای اتحادیه جهانی ارسال کنیم. پس از گرفتن تأییدیه اتحادیه جهانی، مجمع فوق‌العاده برگزار می‌کنیم و تأییدیه مجمع را هم می‌گیریم و سپس وارد پروسه برگزاری انتخابات می‌شویم.»